

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 ינואר 2011

ת"א 64269-07 שטיינברג נ' סמבירא

1

בפני השופטת חנה ינון, שופטת בכירה

התובע אלון שטיינברג

ע"י ב"כ עו"ד רן פרנקל

נגד

הנתבע דן סמבירא

ע"י ב"כ עו"ד יצחק גולדברג

2

3

פסק דין

4

1. זוהי תביעה על סך של 500,000 ₪ שעניינה טענה בדבר הפרת זכויות יוצרים עקב פרסום צילומים מאתרו של התובע באתר האינטרנט שבניהולו של הנתבע.

8

9

רקע עובדתי

10

2. התובע הינו בן 37, העוסק בשיווק כלי בית ומתנות, ומפעיל את אתר האינטרנט "www.homedesign.co.il" לממכר כלי בית ופרטי עיצוב.

13

(להלן: "homedesign").

15

3. הנתבע הינו הבעלים של חברת "המרתף- סמבירא ובנו בע"מ", העוסקת במכירת כלי בית של יצרנים שונים, ונמצאת בבעלות משפחתו, והמפעיל של אתר האינטרנט "www.sembira.co.il".

19

(להלן: "sembira").

20

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 ינואר 2011

ת"א 64269-07 שטיינברג נ' סמבירא

- 1 4. לטענת התובע, פרסם הנתבע באתר האינטרנט שבבעלותו, תמונות
2 שצולמו על ידו והמשמשות אותו לשיווק מוצריו, תוך הפרת זכויות
3 היוצרים שלו, לרבות זכויותיו המוסריות בצילומים, וזאת ללא הסכמתו.
4
5 5. לטענת הנתבע, אין בפרסום הצילומים אשר נעשו על ידו, משום הפרת
6 זכויות יוצרים כלשהן של התובע. גורס הנתבע כי פרסום התמונות נעשה
7 מתוך טעות כנה בתום לב, מתוך מחשבה שאלו תמונות שצולמו יצרני כלי
8 הבית, ובכל מקרה, לא התכוון לפגוע בכל זכות של התובע לרבות זכות
9 מוסרית.

10

11

12

ראיות הצדדים

13

14

ראיות התובע

15

- 16 6. **התובע העיד בתצהירו ת/1** כי בסוף שנת 2006 הופתע לגלות כי באתר
17 האינטרנט של הנתבע מופיעות 39 תמונות שצולמו על ידו והמשמשות
18 אותו לשיווק מוצריו.

19

20 (ראה: העתק התמונות המפרות- נספח ב' לת/1).

21

- 22 7. בסמוך לאחר שגילה את פרסום התמונות דלעיל, פנה הוא לנתבע וניסה
23 לברר מדוע פירסם את תמונותיו, ובשיחה שנערכה ביניהם לא סיפק
24 הנתבע כל הסבר להימצאות התמונות באתרו.

25

26 (ראה: תמליל השיחה בין התובע לנתבע- נספח ג' לת/1).

27

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 ינואר 2011

ת"א 64269-07 שטיינברג נ' סמבירא

- 1 לגרסתו, הוא בעל זכויות היוצרים בתמונות אותן צילם, ואילו הנתבע
 2 גרם להפרה של זכויות היוצרים בהתאם לסעיף 2 לחוק זכויות יוצרים,
 3 1911.
 4
- 5 9. עוד, הוסיף, כי הדברים מקבלים משנה תוקף נוכח החשיפה העצומה של
 6 היצירות בקרב ציבור הגולשים באינטרנט, שכן התמונות פורסמו באתר
 7 אינטרנט מסחרי, אשר נחשף לעיני גולשים רבים מידי יום. בנוסף לכך,
 8 היצירות פורסמו באתר מתחרה לו אשר פונה לאותו קהל צרכנים.
 9
- 10 ראיות הנתבע
 11
- 12 10. מנגד, העיד הנתבע בתצהירו נ/7 כי בחודש ספטמבר 2005 עלה אתר
 13 האינטרנט שברשותו בשם www.sembira.co.il, אתר המשמש לפרסום
 14 ולמכירת כלי בית של חברה אשר בבעלות משפחתו בשם "המרתף-
 15 סמבירא ובנו בע"מ".
 16
- 17 11. לדבריו, חברת סמבירא הינה בית עסק לממכר כלי בית של יצרנים
 18 מובילים באותה התקופה, וביניהם, "נעמן פורצלן", אבנית, פלאלום
 19 ועוד. לאחר מספר שנים פתחה החברה חנות לממכר כלי הבית בעיר
 20 נתניה.
 21
- 22 12. עם התפתחות הטכנולוגיה ועל מנת לעמוד בדרישות השוק, הקימה
 23 החברה את אתר האינטרנט נשוא התביעה, באמצעותו מפרסמת היא
 24 חלק ממוצריה.
 25
- 26 13. לצורך בניית אתר האינטרנט פנה הוא לשניים מנציגי חברות כלי הבית,
 27 שמוצריהם נמכרים בחנותו, למר עופר אורלי מחברת "שקל", ולמר דורון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 ינואר 2011

ת"א 64269-07 שטיינברג נ' סמבירא

- 1 יצחקי נציג חברת "סולתם", וביקש מהם תמונות של מוצריהם על מנת
 2 שיוכל לפרסמן באתרו.
 3
- 4 14. נציגי החברות הפנו אותו לשני אתרי אינטרנט, בהם פורסמו תמונות
 5 מוצריהם, אשר לטענתם, צולמו על ידי היצרנים, ומסרו לו כי הוא יכול
 6 להוריד את תמונות המוצרים מאתרים אלו.
 7
- 8 15. לדבריו, קיבל אישור בכתב מאת יצרניות כלי הבית להשתמש בתמונות
 9 מוצריהם.
 10
 11 (ראה: נספח א' לנ/7).
 12
- 13 16. כשלושה חודשים לאחר השקת אתר האינטרנט, בחודש ינואר 2006,
 14 התקשר אליו אדם אשר סירב להזדהות בשמו המלא, וטען כי יש לו
 15 זכויות בחלק מהתמונות שבאתר האינטרנט שלו. לדבריו, השיב לו כי
 16 קיבל היתר מנציגי היצרניות להציג תמונות אלה.
 17
- 18 17. לגרסתו, על מנת למנוע כל טענה בעניין, הסיר הוא מיד את כל התמונות
 19 באתר האינטרנט שלו, והחליף אותן בתמונות אותן קיבל על גבי שני
 20 דיסקים מנציגי חברת קורנינג בישראל- חברת "שקל בע"מ".
 21
 22 (ראה: נספח ב' לנ/7).
 23
- 24 18. לעדותו, עד למועד התביעה לא הכיר את אתר האינטרנט של התובע ולא
 25 ידע על קיומו. בכל מקרה, לדבריו, התובע אינו יכול להתחרות בחברת
 26 סמבירא, חברה בעלת מוניטין רב בתחומה, ואילו התובע מוכר מכל הבא
 27 ליד ואינו מוכר בשוק.
 28

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 ינואר 2011

ת"א 64269-07 שטיינברג נ' סמבירא

19. לדבריו, גם באם יתברר כי התובע צילם את התמונות, הרי שהוא לא יכול
 2 היה לדעת זאת, שכן מדובר בתמונות זהות ודומות עד מאוד לאלה
 3 המצויות באתרי אינטרנט אחרים, והוא השתמש בהן בתום לב. כן צירף
 4 לתצהירו דוגמאות לאתרי אינטרנט בהם מופיעים התמונות.
 5
20. עוד, העיד, כי התובע אינו מציין באתרו אילו מן התמונות צולמו על ידו
 7 ואלו מהן נלקחו מאתרים של יצרנים. כמו כן, אין אפילו איזכור של שמו
 8 של התובע באתרו או בהקשר לתמונות, ואילו רצה התובע לציין על גבי
 9 התמונות את זכויותיו, היה עליו לציין זאת ובכך להסיר מכשלה בפני
 10 העוסקים בענף.
 11
21. חברת קורניניג, יצרנית כלי הבית נשוא התמונות, מפרסמת את כלי הבית
 13 שלה ומאפשרת לעשות בהן שימוש לצורך קידום המכירות.
 14
22. פרסום התמונות נעשה מתוך טעות כנה בתום לב, מתוך מחשבה שאלה
 16 תמונות שיצרני כלי הבית צילמו, כפי שמסרו לו נציגיהם ואין כל ייחוד
 17 בתמונות התובע.
 18
- הכרעה**
23. שקלתי מכלול השיקולים והנסיבות שבפני, ולנוכח אלו מסקנתי הינה כי
 22 דין התביעה להדחות, והכל מן הטעמים שיפורטו דלהלן.
 23
24. השאלה הראשונה הנשאלת הינה האם התובע צילם את התמונות נשוא
 25 התביעה, ואם כן, האם קיימת לו זכות יוצרים בצילומים אלו.
 26
25. לטענת הנתבע, התובע לא הוכיח כי צילם את התמונות נשוא התביעה
 28 וכאשר התבקש להציג את התמונות המקוריות שצילם, התברר כי אין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 ינואר 2011

ת"א 64269-07 שטיינברג נ' סמבירא

- 1 זהות לאלה שפורסמו באתר האינטרנט שלו, ואשר, לכאורה, הועתקו על
 2 ידי הנתבע.
 3
- 4 26. לאחר עייני בצילומים ובעדויות הצדדים, מוצאת אנוכי את גרסת התובע
 5 בנקודה זו אמינה עלי.
 6
- 7 27. לטענת התובע, כל תמונה מקצועית עוברת עריכה ו"ניקוי" באמצעות
 8 תוכנות גרפיות.
 9
- 10 28. לעניין זה העיד התובע בחקירתו הנגדית, כדלקמן:
 11
- 12 " ש. מפנה לנספח ח' לתצהירך, שאלה לטענתך תמונות המקור
 13 שצילמת?
 14 ת. כן.
 15 ש. והתמונות האלה הועלו לאתר האינטרנט?
 16 ת. כן, אחרי עיבודן ועריכה גרפית של התמונות.
 17 ש. לגבי תמונה מס' 1 בנספח ב', איפה נמצאת תמונה כזו
 18 בנספח ח' ?
 19 ת. תמונה מספר 1 זו קומפוזיציה של שתי תמונות בנספח ח'.
 20 חלק מהתמונות מבוססות על מספר צילומים שערכתי
 21 ביחד בתוכנה גרפית. "
 22
- 23 (ראה: פרטיכל בעמוד 10 שורות 6-1).
- 24
- 25 29. לאור האמור לעיל, הוכח בפני כי התמונות נשוא התביעה, אשר פורסמו
 26 באתר האינטרנט של התובע, הינן פרי יצירתו, והוא זה שצילם אותן.
 27

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 ינואר 2011

ת"א 64269-07 שטיינברג נ' סמבירא

- 1 30. משקבעתי כי התובע הוא זה שצילם את התמונות, נשאלת השאלה האם
 2 נתונות לתובע זכויות יוצרים בצילומים אלו.
 3
- 4 31. על פי סעיפים 1 ו-35 לחוק זכות יוצרים, 1911, צילום יכול שיהא נושא
 5 לזכות יוצרים, שכן הוא בגדר יצירה אומנותית, שהצלם השקיע בו מפרי
 6 מחשבתו וכישרונו בבחינת האובייקט, הרקע, זווית האור והצילום.
 7
 8 (להלן: "החוק").
 9
- 10 32. סעיף 1(1) לחוק קובע כי יצירות אומנותיות הן מושא ראוי לזכויות
 11 יוצרים. סעיף 35(1) לחוק זה מגדיר "יצירה אמנותית" ככוללת צילומים.
 12 מלשון ההוראות הנזכרות עולה כי חוק זכות יוצרים מכיר בזכות יוצרים
 13 בצילומים.
 14
- 15 לעניין זה נקבע בת.א. (ת"א) 60739/04 אל-אור בע"מ נ' המועדון לספורט
 16 תרבות ונופש באונ' ת"א (פורסם בנבו), כדלקמן:
 17
- 18 "על פי הדעה הרווחת בפסיקה בארה"ב גם צילום של זוג נאהבים
 19 על רקע של שקיעת השמש, או של מגדל פיזה, הגם שהוא צילום
 20 נפוץ שצולם אין ספור פעמים, עדיין יש לו ייחוד משלו, פרי
 21 כשרונו של הצלם הספציפי שצילם אותו, ואין שני צילומים זהים
 22 לחלוטין, כל צלם זכאי לצלם את מגדל פיזה פעם נוספת מאותה
 23 זוית ובאותם תנאי תאורה אך אין הוא רשאי להעתיק צילום
 24 שעשה אחר מבלי לקבל רשות לכך, בדרך זו המשפט מגן על ביטוי
 25 שיש בו דרגה מסוימת של מקוריות ושהוא תוצאה של כשרון
 26 ומאמץ".
 27
 28

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 ינואר 2011

ת"א 64269-07 שטיינברג נ' סמבירא

ובהמשך נקבע:

1

2

3 **"... המונח "מקורי" אין כוונתו, כי הביטוי של הרעיון הנדון חייב**

4 **להיות חדש או המצאתי ובוודאי לא מהפכני, כי אם די בכך שהוא**

5 **פרי מחשבתו של בעל היצירה ואינו מהווה העתקה מיצירה**

6 **אחרת."**

7

8 33. במקרה שבפנינו, מדובר בצילומים של כלי בית שונים, אשר, לטעמי,

9 אינם צילומים בעלי אופי אומנותי, אלא, כאלו שנועדו להציג את מוצרי

10 חברת קורנינג, ולפרסם אותם לצרכן.

11

12 34. על פי הדין, לצורך הקמתה של זכות יוצרים, יש לעמוד בשני תנאים

13 מצטברים והם: האחד, שהמדובר ביצירה "מקורית", שמשמעה,

14 שהיצירה היא פרי עמלו הרוחני של היוצר, והתנאי השני הוא, כי מדובר

15 ביצירה שהיא תוצר של השקעה מינימאלית, של משאב כלשהו.

16

17 35. אולם, גם צילום שאינו בעל ערך אומנותי, העומד בסטנדרט נמוך של

18 מקוריות, ראוי להגנת זכות יוצרים בדין הישראלי.

19

20 ראה ד"ר שרה פרוזנט, "דיני זכויות יוצרים" (כרך ב', מהדורה שניה)

21 386.

22

23 כן ראה: ע"א 513/89 Interlego A/S נ' Exin-Line Bros. S.A., פ"ד

24 מח(4) 133, 173, עמ' 171-170, כדלקמן:

25

26 **"נדרש שהשקעת היוצר תעבור מינימום מסוים, אם כי מינימום**

27 **זה נמוך מאוד. נדרש 'שניתן יהיה להבחין בתרומתו העצמאית**

28 **של היוצר', או ש'המוצר ניתן להבחנה מאבני הבניין שלו'...**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 ינואר 2011

ת"א 64269-07 שטיינברג נ' סמבירא

- 1 בבחינת מקוריות אין כל מקום לעשות השוואה בין היצירה
 2 המוגמרת לבין יצירות אחרות, וההתמקדות צריכה להיות בשלב
 3 הגיבוש של היצירה, כאשר המבחן הראוי יתמקד בבדיקת
 4 השיקולים בשלב הגיבוש של היצירה ויבדוק אם אלו לקוחים
 5 ממרכיבים קיימים או מיצירות קיימות או שיש בהם גם מעבר
 6 לזה, מתרומתו המקורית של היוצר."
 7
- 8 36. התרשמתי כי בצילומים אין כל ייחודיות או מקוריות, והתובע לא הוכיח
 9 בפני כי יש בהם משהו מעבר לצילומי כלי בית אחרים, ולגישתי, הם אינם
 10 שונים מאלה אשר מופיעים באתרים אחרים, כפי שניתן להתרשם
 11 בדוגמאות לאתרי אינטרנט אותם הציג בפני הנתבע.
 12
 13 (ראה: נספח ג' לנ/7).
- 14
- 15 37. תימוכין למסקנתי זו, ניתן למצוא אף בכלל אחר שאומץ בפסיקה
 16 הישראלית, והוא "דוקטרינת המיזוג", לפיו, "כאשר היצירה, מעצם
 17 אופיה, ניתנת לביטוי במספר מצומצם של אפשרויות הבעה, אין צידוק
 18 להעניק זכות יוצרים. הנחת היסוד היא שבמקרה של רעיון
 19 שהאפשרויות לבטאו הן מוגבלות במיוחד, ההגנה על הביטוי תגביל
 20 למעשה גם את השימוש ברעיון. החשש העומד בבסיס כלל זה הוא כי
 21 במקרים אלה הגנת החוק משמעותה המעשית תהא הענקת הגנה על
 22 ה'רעיון' ויצירת מונופול שיחסום דרכם של יוצרים אחרים בעתיד".
 23
 24 ראה: ת"א (י-ם) 1396/97 מאיר נ' קנר, לא פורסם, 27.5.99.
 25
- 26 38. ניתן להקיש מכלל זה גם במקרה שלנו שכן מדובר בצילום של כלי בית
 27 אשר ניתן לצילום במספר מצומצם ביותר של זוויות, ועל כן, אין צידוק
 28 להעניק זכות יוצרים לצלם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 ינואר 2011

ת"א 64269-07 שטיינברג נ' סמבירא

39. נוכח האמור, סבורני כי הנתבע לא פגע בכל זכות מזכויותיו של התובע, וכי פרסום הצילומים באתר האינטרנט שלו, ללא ציון קרדיט, שעה שהנתבע עצמו לא מודע היה לקיומו של התובע ולזכויותיו הקנייניות בצילומים, נעשה בתום לב וללא כוונה לפגוע בתובע.

40. עובדה היא, כי מיד לכשהסתבר לנתבע כי התובע טוען לזכויות בצילומים, הזדרז הוא והסיר את הצילומים מאתר האינטרנט שלו.

41. בשולי הדברים אעיר, כי אף באם הנתבע הפר את זכות היוצרים של התובע בתמונות נשוא התביעה, מסקנה אשר נשללה על ידי, הרי שגם אז יש לפטור את הנתבע מתשלום פיצוי לתובע, בהיותו "מפר תמים", כאמור, **בסעיף 8 לחוק**, שזהו לשונו:

" 8. **מפר תמים**
הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, ואולם המפר לא ידע ולא היה עליו לדעת, במועד ההפרה, כי קיימת זכות יוצרים ביצירה, לא יחוייב בתשלום פיצויים עקב ההפרה."

לעניין זה ראה: ע.א. 2312/02 **דרוק נ' דנציגר**, פ"ד נט [6] 421, 430 כדלקמן:

"כפי שנפסק, חל סעיף 8 לחוק זכות יוצרים "רק על אדם המפר זכות-יוצרים, מבלי לדעת – ומבלי שהיה לו יסוד סביר לחשוד – שקיימת בכלל זכות-יוצרים ביצירה הנדונה, ולא די בכך שהמפר לא ידע, ולא היה לו יסוד לחשוד, שהתובע דוקא הוא בעל זכות-היוצרים..."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 ינואר 2011

ת"א 64269-07 שטיינברג נ' סמבירא

1 וכן ראה: ספרו של המלומד טוני גרינמן, "זכויות יוצרים - מעידן הדפוס
2 אל העידן הדיגיטלי [תשס"ד], בעמוד 502, כדלהלן:

3
4 "החוק מתייחס בסלחנות מסוימת כלפי זה שהפר ב'תמימות'
5 זכות יוצרים של אחר. מפר כזה פטור מתשלום פיצויים בגין
6 ההפרה, אם כי ניתן לקבל נגדו צו מניעה. החוק עצמו אינו 'תמים'
7 והוא יודע להבחין בין תמימות להיתממות. הוא פוטר רק את זה
8 'שבתאריך ההפרה לא ידע ולא היה לו יסוד נאמן לחשוד שקיימת
9 זכות יוצרים ביצירה'. נטל ההוכחה רובץ על הנתבע ויקשה עליו
10 מאוד להרימו. לא תועיל לו הטענה, כי לא ידע על קיום זכות
11 היוצרים של התובע דווקא או שסבר, אף בתום לב, שהזכויות הן
12 של מאן דהוא אחר. עליו להוכיח שלא ידע, ולא היה עליו לדעת,
13 על קיום זכות היוצרים ביצירה".

14
15 42. כאמור, זה המצב העובדתי בעניינינו, לאחר שהנתבע הוכיח כי לא ידע על
16 קיום זכות יוצרים בצילומים וכי הסירם מיד עם דרישת התובע.

17
18 43. לאור כל האמור, הנני דוחה את התביעה.

19
20 43. התובע יישא בהוצאות הנתבע בסך של 8,000 ₪ בתוספת דמי מע"מ כחוק
21 ובצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

22
23 **המזכירות תשלח העתק מפסק הדין לבאי כוח הצדדים.**
24 **ניתן היום 12 ינואר 2011, בהעדר הצדדים.**

25
26
27 ח. יונן
חנה יונן, שופטת בכירה